

Budapest, 1943. február 24.

BKV kalauz gyermeke. Kárpitos szakmát tanult, majd a Fővárosi Javító-szerelő Vállalatnál dolgozott. Érettségi vizsgái után az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán 1971-ben jogi diplomát szerzett. 1974-ben bölcsész-szociológusi oklevelet szerzett, majd elvégezte a filozófiaszakosítót is. 1970. szeptembertől a jogi karon tudományos gyakornok volt. 1973-tól tanársegéd, 1975-től adjunktus; állam- és jogelméletet, szociológiát tanított. 1981. októbertől három éven át a Művelődési Minisztérium egyetemi és felsőoktatási osztályának vezetője. 1984-ben visszatért a jogi karra, kandidátus lett. Docensként létrehozta a politikatudományi csoportot. 1972-ben belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba. 1972-től egy éven át a Társadalmi Szemle főállású jogi és államelméleti szerkesztője. 1977-től másodállásban az MSZMP Társadalomtudományi Intézetében dolgozott, 1985-től két éven át az MTA Szociológiai Intézetében másodállású igazgatóhelyettes volt, majd önálló kutatási program csoportvezetője. 1989-től az MTA Politikai Tudományok Intézetének tudományos csoportvezetője. 1995-től a tudományok doktoraim közül az MTA közgyűlésének tagjává választották. 1987-ben alapító tagja volt a Magyar Demokrata Fórumnak, az Új Március Frontnak, majd a Tudományos Dolgozók Demokratikus Szakszervezetének. 1988 áprilisában három másik reformelkötelezett személyiséggel együtt kizárták az MSZMP-ből. 1988–1989-ben részt vett az alkotmány módosítását előkészítő igazságügyi minisztériumi munkálatokban, majd a kormány tanácsadó testületének munkájában. 1994-től 1998-ig Budapest 17. számú egyéni választókerületében MSZP támogatással pártonkívüliként jutott parlamenti mandátumhoz. Alkotmánybíró, az Alkotmánybíróság elnöke.